

**Paas- Pinkster- en
Loofhuttenfeest**
(en hun betekenis voor ons)

De Heere had door de dienst van Mozes tegen het volk Israël gezegd, dat er jaarlijks drie feesten gehouden moesten worden.

Zoals wij in Nederland drie Christelijke feesten hebben, namelijk het Kerst- Paas- en het Pinksterfeest, zo hadden de Israëlieten ook drie Joodse feesten.

We gaan het hebben over deze drie Joodse feesten namelijk (1) het Pascha, en (2) het feest der weken ofwel het Pinksterfeest en (3) het Loofhuttenfeest.

En van belang voor ons is te ontdekken, wat deze feesten voor ons betekenen. Wat is de boodschap voor ons uit deze feesten?

Het eerste feest, het Paasfeest bestond uit twee delen namelijk het Pascha zelf en het feest der ongezuurde broden.

In de maand van de uittocht uit Egypte werd door de Heere aan Mozes en Aäron bevolen, tot de Israëlieten te zeggen:

Dat elke huisvader op de 10e van de 1^e maand van het jaar, de maand Nisan voor zich een stuk kleinvee moest nemen.

We lezen hierover in Exodus 12:

3 Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin.

4Maar als het gezin te klein is voor een lam, dan moet hij er samen met de buurman, die het dichtst bij zijn gezin woont, één nemen, overeenkomstig het aantal personen. U moet bij het lam rekening houden met wat ieder eten kan.

5 U moet een lam zonder enig gebrek hebben, een mannetje van een jaar oud. U moet het van de schapen of van de geiten nemen.

6 U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond.

7 En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen.

En dan in vers:

13a En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan.

Het woord Pascha betekent dan ook: voorbijgaan. Het bloed werd gestreken aan de beide deurposten en de bovendorpel; voor ons een teken van ziel, geest en lichaam, de hele mens.

En het zinnebeeld van het geslachte lam in de avondschemering is ook duidelijk. Het is het offer van Jezus. En het is niet toevallig, dat Jezus stierf op het Paasfeest in de avondschemering.

Van dat paaslam mocht geen been verbroken worden; wij weten dat de benen van de beide moordenaars die met Jezus gekruisigd werden, gebroken werden zodat ze sneller zouden sterven.

Maar bij Jezus was dat niet nodig en daardoor ging ook de Schrift in vervulling dat geen been van het Lam gebroken zou worden.¹

Door het bloed van Jezus moet de verderfengel voorbij gaan en God heeft ons door Jezus (Col.1):

13 Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

14 In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden.

Ook werd toen het feest van de ongezuurde broden ingesteld en dat lezen we in Exodus 12:

¹ Psalm 34:21

15 Zeven dagen moet u ongezuurde broden eten. Meteen op de eerste dag moet u het zuurdeeg uit uw huizen wegdoen, want ieder die iets gezuurds eet, van de eerste tot de zevende dag, die persoon moet uit Israël worden uitgeroeid.

Zuurdesem is het beeld van de zonde en het huis is het beeld van ons lichaam. Het is echter een feest van de ongezuurde broden. De betekenis ervan lezen we in 1 Cor. 5:6/8

6 Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt?

7 Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons is voor ons geslacht: Christus.

8 Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Waar is dan het zuurdeeg een beeld van? Het is het beeld van de zonde en hier wordt met name gesproken over slechtheid en boosheid.

De Israëlieten moesten dadelijk, al vanaf de eerste dag, zoeken naar zuurdeeg in hun huis en dan moesten zij dat weg doen.

Het gaat er om dat wij alles, wat met slechtheid en boosheid te maken heeft, weg doen uit ons leven. Je kunt niet een beetje slechtheid toestaan in je leven, want een weinig zuurdeeg maakt het hele deeg zuur.

Ons uitgangspunt is dat wij door het offer van Jezus ongezuurd zijn. Er staat immers in het midden van vers 7: *U bent immers ongezuurd!*

Dat is het uitgangspunt; we zijn door Hem verlost en vrij; we zijn ongezuurd. Het offer van Jezus is volkomen voor geest, ziel en lichaam.

Nu kunnen we feestvieren want er staat in vers 8:

8 Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Laten we feestvieren, roept de Bijbel ons op. En daarbij is ons uitgangspunt, dat ons Paaslam, de Heere Jezus dus, is geslacht en dat wij daarom feest mogen gaan vieren.

En de juiste elementen voor dit feest zijn: reinheid en waarheid, want men kan geen feest vieren met slechtheid en boosheid in zijn hart.

Het 2e belangrijke feest in Israël was het feest der weken of wel het oogstfeest, ook wel Pinksterfeest genoemd.

Men telde vanaf 2e Paasdag zeven weken er bij (dus 49 dagen) en de daarop volgende dag was de 50e dag, de dag van het Pinksterfeest.

De naam Pinksteren komt van het Griekse woord: *hè Pentekostè* en dat betekent: de 50e.

We lezen daarover in Leviticus 23 als volgt:

15 U moet dan vanaf de dag na de sabbat gaan tellen, vanaf de dag dat u de schoof van het beweegoffer gebracht hebt. Zeven volle weken zullen het zijn.

16 Tot de dag na de zevende sabbat moet u vijftig dagen tellen. Dan moet u de HEERE een nieuw graanoffer aanbieden.

17a Uit uw woongebieden moet u twee broden meebrengen, bestemd voor een beweegoffer.

Er werd op die 50^e dag een feestoffer gebracht van de eerstelingen van de tarweoogst, namelijk twee beweegbroden.

Het is niet toevallig dat de Geest werd uitgestort op de Pinksterdag op de twee beweegbroden namelijk eerst op de Joden en later op de heidenen.

De Israëlieten hadden nog een belangrijkste feest en dat was het loofhuttenfeest. Het was Gods wil dat zij zeven dagen

lang feest zouden vierden en ze woonden dan in loofhutten.

We lezen daarover in Leviticus 24 waar staat:

40 Op de eerste dag moet u voor uzelf vruchten van sierlijke bomen, takken van palmbomen, takken van loofbomen en van beekwilgen nemen, en u moet zich zeven dagen lang voor het aangezicht van de HEERE, uw God, verblijden.

Dat is toch een heerlijk gebod van de Heere; ze moesten zeven dagen lang vrolijk zijn voor Zijn aangezicht.

Tijdens dat feest hadden de feestvierders in de rechterhand de zgn. Loelab, dat was een soort ruiker van wilgen- en mirretakken, met een palmtak in het midden, en in de linkerhand de etrog, een citroenachtige vrucht die de Paradijsappel genoemd werd.

Op de avond van de 1^e dag van het feest was er in de voorhof der vrouwen een verlichting van grote gouden kandelaren, als

herinnering aan de vuurkolom op de woestijnreis. En mannen voerden dan met gezang en muziek fakkeldansen uit.

Het was een ware vreugde- en feestgedruis en God wilde dat de Israëlieten dat 7 dagen lang deden.

Tijdens het feest werd 's morgens water uit de bron van Siloam gehaald en geplengd als plengoffer onder het uitspreken van de woorden uit Jesaja 12:3 waar staat:

3 U zult met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil.

En dat is wat ook wij zullen doen: met vreugde water schepen uit de bronnen van het heil.

Ook wij zullen feestvieren en blij zijn in de hoop, dat de vruchten van de Geest in ons leven openbaar zullen worden.

Tijdens het feest namen de vrouwen in de linkerhand de zgn. Loelab en de mannen droegen de fakkels.

Hoe goed is het om blij te zijn in de hoop, dat deze vruchten van de Geest meer en meer gestalte in ons leven zullen krijgen.

De Israëlieten woonden 7 dagen lang in loofhutten. Het is goed om zelf zo'n loofhut te zijn en dagelijks de Heere lof te zingen

Op die laatste dag van het loofhuttenfeest, toen ook 's morgens weer dat water geplengd werd, stond Jezus daar op het tempelplein en riep de woorden uit Johannes 7:

37 En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

38 Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

39 En dit zei over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.

Deze stromen van levend water zijn de vruchten van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, zachtmoedigheid en geduld enz.

Het is van belang in Jezus te geloven, zoals de Schrift zegt. En dorsten we naar zo'n heerlijk leven, dan nodigt Jezus ons uit om tot Hem te gaan en dan kunnen we drinken.

Het is allemaal zo royaal bij Jezus. Hij heeft het niet over een klein beetje water, maar over stromen van levend water die dan uit ons binnenste zullen gaan vloeien.